

ADVIES 2012-035
27 september 2012

Klacht wijze van communiceren over van school verwijderen van leerling met gedragsproblemen

Leerling vertoont storend gedrag in de klas, school adviseert psychologische test, ouders voelen zich onder druk gezet en weigeren. De Commissie vindt geen aanwijzingen waardoor de ouders zich onder druk gezet zouden kunnen voelen. Ook de voor de ouders kwetsende wijze van communiceren was volgens de Commissie niet van dusdanige aard dat deze klacht als gegrond verklaard kan worden. De school heeft het gedrag van de leerling regelmatig met leerling en ouders besproken en daarbij toch onvoldoende zorgvuldig gecommuniceerd over de handelingsverlegenheid van de school en de reden van niet langer toelaten tot deze school

Klacht over de handelingsverlegenheid van de school gegrond, overig ongegrond.

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Klagers hebben bij brief met bijlagen van 14 april 2012 hun klacht voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie Primair Onderwijs, Voortgezet Onderwijs en BVE (verder te noemen: de Commissie).
- 1.2. De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.
- 1.3. Aangeklaagde heeft bij brief van 13 juni 2012 van de heer E., voorzitter van het college van bestuur aangegeven dat de school het modelreglement van de Besturenraad hanteert en bij brief met bijlage van 7 juni 2012 van mevrouw L., sectordirecteur VMBO, en van 11 juni 2012 van de heer B., rector, een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven.

De Commissie heeft kennisgenomen van het op 22 augustus 2012 toegezonden verslag van een evaluatiebijeenkomst op 19 juni 2012 over de gang van zaken en communicatie rond J., de zoon van klagers.

Op 28 augustus 2012 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Deventer, alwaar zijn verschenen: klagers in persoon, vergezeld door mevrouw K., extern vertrouwenspersoon, en namens aangeklaagde de rector, en de sectordirecteur.

- 1.4. De klacht betreft de wijze van communiceren door de sectordirecteur en diverse teamleden betreffende het gedrag van de zoon van klagers, J., met name:
 - in het als bijlage 10 bij de klachtbrief gevoegde e-mailbericht van de sectordirecteur;
 - het als bijlage 11 en 12 bij de klachtbrief gevoegde e-mailbericht van mevrouw J, mentor.;
 - betreffende de situatie in februari 2012, het moment dat duidelijk werd dat J.J niet langer welkom was op de school;

- de verschillende momenten, waar klagers zich onder druk gezet voelden om bij J. een persoonlijkheidsonderzoek te laten afnemen.

2. Overwegingen van de Commissie

Ten aanzien van de feiten

De zoon van klagers, J., is in augustus 2009 in de brugklas van de school gestart. Door zijn gedrag in de klas vroeg J. steeds veel extra aandacht en begeleiding. Er is daarover regelmatig contact met zijn ouders geweest. Klagers hebben ter gelegenheid van de mondelinge behandeling benadrukt dat hun klacht niet betreft de behandeling en begeleiding van J. op de school. Zij hebben, in tegendeel, hun waardering uitgesproken voor alle inspanningen die door de school zijn gedaan. Hun klacht betreft de wijze van communiceren van de school op vier expliciete momenten: op 3 februari 2011 door de sectordirecteur; op 3 april 2011 door mevrouw J., mentor, in februari 2012 toen J. niet meer welkom was op school en telkens wanneer aangedrongen werd op het laten testen van J.

Al in het begin van het eerste schooljaar is er bij klagers door de school op aangedrongen om J. te laten testen. De school doelde daarbij op een persoonlijkheidsonderzoek. Klagers wilden J. niet weer laten testen, omdat zij dat te belastend voor hem vonden. Zij waren, zo hebben zij ter zitting verklaard, niet bang voor de uitkomst van zo'n test, maar zagen dat hun zoon er onzeker van werd dat, hoewel er niets bijzonders uit vorige testen kwam – de laatste was nog niet langer dan een half jaar geleden afgenomen - toch weer aangedrongen werd op nog een test. Zij (h)erkenden wel de gedragsproblemen. Om die reden is J. in groep 4 van de basisschool getest door bureau Jeugdzorg en in groep 8 door de basisschool. In die onderzoeken werd geen aanleiding gevonden voor nader onderzoek.

De sectordirecteur heeft ter zitting verklaard dat de twee onderzoeken op de basisschool afgenomen waren door een pedagoog en elkaar in hun uitkomst tegenspraken. De school wilde graag een onderzoek laten doen door een psycholoog. Men zocht handvatten voor de omgang met het gedrag van J. Eigenlijk voelde de school zich al aan het eind van het eerste leerjaar handelingsverlegen. De sectordirecteur heeft ter zitting erkend dat dit misschien niet goed aan klagers is uitgelegd.

J. is begonnen op het VMBO-GT in A. In het tweede leerjaar kreeg J. een (in het speciaal onderwijs) zeer ervaren mentor. Al in het begin van het schooljaar waren zijn resultaten dusdanig dat de school dacht aan overplaatsen naar een BKL klas. Na overleg met en op aandringen van klagers gaat echter J. eerst een periode naar de R. in W. en mag hij daarna toch terug naar de GT-stroom. In het e-mailbericht van 3 februari 2011 (bijlage 10 van de klachtbrief) en van 3 april 2011 (bijlage 11 en 12 van de klachtbrief) uiten de sectordirecteur, en mevrouw J., mentor, hun zorg en frustratie over alle energie, aandacht en zorg die aan J. wordt besteed, hetgeen wel ten koste moet gaan van de (tijd voor) aandacht van andere leerlingen. En dat zonder dat er recht is op extra geld voor extra begeleiding op grond van een rugzakje. De mentor toont zich ook teleurgesteld over de houding van klagers hierin. Wij zijn een onderwijsinstelling en geen zorginstelling, schrijft de sectordirecteur.

Het derde leerjaar volgt J. onderwijs in klas 3 KL, sector Bouw. In oktober wordt hem te verstaan gegeven dat zijn gedrag in klas nu echt moet verbeteren, omdat hij anders niet langer op deze school kan blijven. Uit de contacten die moeder tot de kerstvakantie met de mentor heeft, blijkt dat het wat

betreft gedrag en prestaties (langzaam) iets beter gaat met J. In januari gaat het echter weer mis. Het is een moeilijke klas met veel onrust. Als J. op 2 februari 2012 voor de vijfde keer in vier weken uit de klas gestuurd wordt, meldt de teamleider, de heer W., klagers dat J. nu naar de R. in W. moet en dat bekeken zal worden naar welke andere school hij het beste kan gaan. Klagers protesteren tegen de overgang naar de R. en willen eerst (een schriftelijke uitnodiging voor) een gesprek. Ook het alternatief, zelfstandig werken in een besprekkamertje, wijzen klagers af. Na een gesprek op 6 februari 2012 gaat J., onder protest van klagers, die zich met de rug tegen de muur gezet voelen (e-mailbericht, bijlage 16 klachtbrief) 5 dagen voor een time-out naar de R in W. Daarna blijft hij thuis, totdat hij op een andere school, het M., terecht kan. Met ingang van 1 augustus 2012 is J. ingeschreven als leerling van het M., waar hij naar de vierde klas VMBO BKL gaat.

Beoordeling

Betreffend de mail van 3 februari 2011 van de sectordirecteur

Uit het onderzoek ter zitting is de Commissie gebleken dat de communicatie tussen partijen verstoord was. Zij begrepen elkaar niet en konden zich niet in elkaars standpunt verplaatsen. Hierdoor zijn over en weer mededelingen anders verstaan dan dat zij bedoeld waren.

Klagers hebben de indruk dat het e-mailbericht van 3 februari 2011 per ongeluk bij hen terecht is gekomen. Zij hebben de inhoud als heel kwetsend ervaren. De sectordirecteur heeft de mail, een bericht van de leidinggevende aan het team betreffende een leerling, echter bewust in het kader van openheid ook aan ouders van de leerling gestuurd. De mail is, zo heeft de rector ter zitting erkend, niet handig en veel te kort door de bocht geformuleerd. De bedoeling komt er niet uit naar voren: dat er heel veel aandacht naar J. ging, ten koste van de aandacht voor alle andere leerlingen, terwijl er geen geldelijke ondersteuning was voor al deze extra begeleiding, omdat er zonder (door klagers tegengehouden) testen en dus zonder indicatie ook geen ruzzak voor hem kon worden aangevraagd.

De Commissie is van oordeel dat de mail een blijk is van de gebrekkige communicatie tussen partijen onderling, maar dat de inhoud ervan niet van een zodanige ernst is dat dit moet leiden tot gegrondverklaring van de klacht.

De Commissie acht de klacht op dit onderdeel dan ook ongegrond.

Betreffende de mail met bijlage van 3 maart 2011 van mevrouw J., mentor

De rector heeft ter zitting verklaard dat op deze school in teamverband wordt gewerkt en dat daarbij past dat teamleden niet alleen feiten, maar ook gevoelens met hun teamgenoten delen. Het gevoel van teleurstelling over het gebrek aan blijk van waardering van klagers voor alle inspanningen die ten aanzien van J. werden gedaan bleef niet in de lerarenkamer, achter de rug van klagers om, besproken, maar werd door middel van het doorsturen van dit e-mailbericht in alle openheid met klagers gedeeld.

De Commissie acht dit handelen niet onbehoorlijk en de klacht op dit onderdeel derhalve ongegrond.

Betreffende de wijze waarop in februari 2012 is gecommuniceerd dat J. niet langer welkom was op de school.

Klagers menen dat op 6 februari 2012 de stekker er ineens werd uitgetrokken. De klas was in zijn geheel moeilijk. J. werd er samen met anderen uitgestuurd, maar voor hem was het ineens einde verhaal - hij moest naar een andere school.

Wat er zij van de onrust in de hele klas en van de mogelijkheid dat de oorzaak daarvan lag in de hoeveelheid aandacht die J. naar zich toe trok, is de Commissie van oordeel dat niet gezegd kan worden dat J. ineens niet meer welkom was op de school. De sectordirecteur verwijst in haar brief van 3 februari 2012, waarin zij klagers uitnodigt voor een gesprek, naar de situatie in dit schooljaar en ook de voorgaande schooljaren, waarin het gedrag van J. op school zeer regelmatig aanleiding heeft gegeven tot zorg en gesprekken. In een gesprek op 10 oktober 2011 is, blijkens het via het schoolweb openbare logboek, aan J. en moeder medegedeeld dat J. na de herfstvakantie heel erg goed zijn goede wil moet tonen (gedrag en meedoen in de lessen), omdat anders samen met het zorgteam en ouders omgezien zal worden naar een andere plek voor J. Tot de kerstvakantie ging het inderdaad wat beter. In november 2011 (logboek) werd nog eens herhaald dat J. voorlopig zo verder kan hier op school, mits hij het op deze manier blijft doen. De Commissie kan er wel begrip voor opbrengen dat klaagster uit deze mededelingen begrepen heeft dat het (redelijk) goed ging met J. en dat de problemen in januari 2012 de hele klas en niet J. in het bijzonder waren aan te rekenen.

Klagers klagen niet over de wijze van behandelen van J. of over het handelen inzake deze procedure van schorsen en verwijderen. De Commissie zal dan ook, als verzocht, alleen oordelen over de wijze van communiceren in dezen.

Wat er daarom ook zij van het vereiste van toepassen van formele regels in deze kwestie, de school had in ieder geval tegenover klagers heel duidelijk moeten communiceren, waarom J. nu écht niet langer op deze school kon blijven. De sectordirecteur heeft ter zitting al erkend dat zij al aan het eind van het eerste jaar beter aan klagers had moeten uitleggen waar de grens van de mogelijkheden van deze school lagen, dat die grens bijna bereikt was en wat het belang van een psychologisch onderzoek in dat verband was.

De Commissie is daarom van mening dat de klacht betreffende de wijze van communiceren inzake de handelingsverlegenheid van de school en de reden van niet langer toelaten tot deze school gegrond is.

Betreffende het gevoel van onder druk gezet worden om een psychologische test af te nemen Gelet op het hiervoor overwogene ten aanzien van het belang van psychologisch onderzoek in verband met het gevoelen van handelingsverlegenheid bij de school en de mogelijkheid van aanvraag van een rugzak, stelt de Commissie vast dat de communicatie op dit punt niet duidelijk is geweest en dat partijen elkaar soms over en weer hebben misverstaan.

De Commissie heeft echter uit de stukken en het verhandelde ter zitting niet kunnen vaststellen dat de wijze waarop de school bij klagers heeft aangedrongen op het uitvoeren van onderzoek naar het gedrag van J. onbehoorlijk is geweest en/of zodanig dat zij zich daardoor onder druk gezet konden voelen.

De Commissie acht de klacht op dit onderdeel derhalve ongegrond.

3. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht betreffende de wijze van communiceren inzake de handelingsverlegenheid van de school en de reden van niet langer toelaten tot deze school gegrond is en de klacht op alle overige onderdelen ongegrond.

4. Advies aan het bevoegd gezag

Nu de school er tijdens de hoorzitting blijk van heeft gegeven de zwakke punten in de communicatie te onderkennen en daaraan te willen werken, ziet de Commissie geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 27 september 2012 door mr. F.J. Agema, voorzitter, W.J.L. Feitsma en drs. M.R.A. Luijpen, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.